

Kapitola 21

Operační systémy (státnice)

Zdroje:

- The Hebrew University in Jerusalem Lectures Notes: The Hebrew University in Jerusalem

see also Operační systémy (předmět)

21.1 Struktura operačního systému

- monolit (vše v kernel mode)
- mikrokernél (client-server model)
- hybridní kernél (wen:Hybrid kernél ... některé služby kompatibility u NT jádra běží v user mode)
- layered system
  - používáno v Multicsu, dnes už ne
  - 6 vrstev: alokace CPU, paměť, přístup ke konzoli, IO, user démony, operátor
  - každá vrstva požívala výhod abstrakce toho co bylo pod ní (paměťová správa se nemusela starat o CPU a tak...)
- virtuální stroje: uvnitř “virtual machine monitor”, který dalším vrstvám poskytuje několik čistých kopií hardware. na tom pak může běžet víc různých OS

architektura mikrojádra, abstrakce poskytované mikrojádry

- v kernel mode jen address space management, přepínání vláken a ipc
- zbytek (filesystémy, síťové protokoly, ovladače zařízení) v userspace serverech, jen mají přístup k paměťovým rozsahům svých specifických zařízení
- když nějaký server zhučí dá se restartovat

http://www.tldp.org/HOWTO/html_single/Implement-Sys-Call-Linux-2.6-i386/#AEN22 syscalls <http://www.cs.purdue.edu/homes/cs354/LectureNotes/CS354-part3.pdf>

21.2 Virtuální stroje

Původně pro IBM/360 – řešili multitasking pomocí virtuálního stroje. Dnes simulují buď celý systém (VMWare), nebo jen prostředí pro jednu aplikaci (Java Virtual Machine, .NET Common Language Runtime). Použití pro abstrakci hardware, izolaci (např. při hostingu), provozování více OS na jednom počítači.

wen:Popok and Goldberg virtualization requirements: virtualizace je možná, jen pokud jsou všechny instrukce které závisí na stavu procesoru (např. registrech ochrany paměti) nebo ho mění privilegované – tj. všechny instrukce které by se mohly tlouci předají nejdřív kontrolu hypervisoru, který je může simulovat

Podmínky splňuje například IBM/360. x86 tyto podmínky nespĺňuje, hodně neprivilegovaných instrukcí je citlivých – odhaluje stavy procesoru, nejde například simulovat privilegovaný mód v user mode. Tohle poprvé vyřešil VMWare dynamickým překladem, Intel i AMD představily rozšíření pro IA-32/64 i AMD64, které tohle řeší.

Softwaru, který se stará o to, aby aplikace, které běží v guest OS, žily v iluzi, že běží na skutečném stroji a ne na tom virtuálním, se říká hypervisor nebo také VMM (Virtual Machine Monitor).

Hypervisor může být typu I nebo typu II.

- Typ I běží přímo na skutečném HW. Při jeho implementaci je tedy třeba starat se o hodně low-level věci a sahat přímo na železo (není k dispozici žádná abstrahující vrstva). Na druhou stranu je to nejrychlejší (ve smyslu efektivity) způsob, jak dělat virtualizaci.
- Typ II je od skutečného HW oddělen operačním systémem a běží v něm jako (více méně obyčejná) aplikace. Takže je o něco snazší ho napsat (máme k dispozici vrstvu, která abstrahuje úplně low-level věci), ale každá citlivá instrukce, která vyvolá trap, se musí propagovat přes víc vrstev, a je to tedy pomalejší než typ I.

Docela pěkně je to popsáno tady: OK Labs virtualization

Asi by bolo dobré vedieť povedať aj niečo napr. o JVM — ako tam vyzerajú inštrukcie (srandy ako výroba objektov? :-)), JIT atď...

21.3 Správa procesů a vláken, plánování

- vlákno má kontext procesoru: stavy registrů, stack
- proces má kontext paměti (adresový prostor, data v něm), a prostředí: terminál, otevřené soubory, env, ...

proces může mít víc vláken, plánují se vlákna.

plánovač určuje, které vlákno pustit dál. typické metriky:

- doba odezvy (u interaktivních procesů)
- propustnost (co nejvíc dokončených úloh za jednotku času)
- využití procesoru (neflákat se)
- spravedlnost

off-line plánování: mám pevný počet procesů, vím jak dlouho poběží, nepřerušuji je

- first come first served
- shortest job first: minimalizuje průměrnou dobu odezvy

on-line plánování

- procesy se objevují neočekávaně, doba běhu neznámá
- plánuje se podle priority, vázanosti na IO, interaktivity, chování v minulosti (výpadky stránek)
- preemptivní: potřebuje podporu HW (časovač), možnost měnit plán na základě nových informací
- context switch – přepnutí na jiný proces/vlákno

metody:

- first come first served: nepreemptivní
- round robin: střídám vlákna v časových kvantech, pak přepínám – spravedlivé
- prioritní s více frontami a zpětnou vazbou: některé úrovně FIFO, jiné RR, přesouvám podle toho jak dlouho už běžely

pro více CPU:

- každý procesor má vlastní frontu
- mezi nimi vyvažování zátěže, zohlednění vztahu procesů

real-time systémy:

- běh omezen reálným časem dokončení – deadline

metriky (doba odozvy / spravodlivost / vyuzite cpu / priepustnost) inverzia priorit multiCPU

- (ne-)distribuvane planovanie
- zviazanost procesov s cpu

realtime planovanie (soft/hard)

21.4 Komunikace a synchronizace procesů, kritické sekce, synchronizační problémy a primitiva

Komunikace – posílání zpráv, přístup ke sdíleným datům
kritické sekce

- část programu která potřebuje exkluzivní přístup ke sdílenému prostředku (typicky paměti)
- (v kernelu část která nemůže být přeplánovaná nebo přerušena)

Synchronizační primitiva:

- semafor: celočíselná proměnná + fronta čekajících procesů... může reprezentovat počet volných/přidělených prostředků
- fronty zpráv: operace send + receive, receive blokuje když není zpráva
- monitor: konstrukce programovacího jazyka, ošetřující kritické operace; v monitoru může být jen jeden proces najednou
- $\wedge$ vzájemně ekvivalentní

synchronizační problémy:

- obědvající filozofové
- producent-konzument
- holič

memory model (kompilatory + optimalizace multithread aplikací)

pipe / signaly (len jeden thread procesu — pthread_sigmask())

posielanie sprav, zdielanie pamati

kriticke sekcie (blokovanie ineho mimo CS, nekonecne cakanie, 1 proces v CS, bez predpokladov o cpu)

metody bez primitiv (dosledne striedanie, petersnovo riesenie)

aktivne cakanie (TSL, zakazanie prerusenania) | pasivne

- mutex, semafor, RWL, monitor, condition variable (wait(+mutex)|signal|bcast)
- fronty sprav (receive zablokuje bez spravy)

convoys, priority inversion, starvation & deadlock

nonblocking synchronizacia, okrem ferovosti aj

- wait free (vsetky skoncia v konecnom case)
- lock free (niektore)
- obstruction free (kazdy po konecnom pocte krokov — ak ostatne nic nerobia)

http://en.wikipedia.org/wiki/Lock_convoy

uvážnutí a jeho řešení

Coffmanovy podmínky

1. Výlučný přístup: prostředek je přidělen výhradně jednomu procesu
2. Neodnímatelnost: prostředek nejde odejmout
3. Drž a čekej: proces může zároveň držet prostředek a čekat na další
4. Kruhová závislost: procesy čekají na prostředky v kruhu

Prevence deadlocků: napadení jedné z Coffmanových podmínek

- výlučný přístup: spooling (např. u tiskáren)
- neodnímatelnost
  - jen tam kde jde bez následků (procesor, paměť)
  - většinou nejde bez selhání procesu

- drž a čekej: nutno žádat o všechny najednou, nebo před další žádostí dosavadní prostředky uvolnit
- kruhová závislost
  - očíslování prostředků, pak jde žádat jen o prostředky s vyšším číslem

Předcházení: zabránit realizaci všech podmínek

- bankéřův algoritmus: vím, co bude proces max. chtít k dokončení, bezpečný stav: jsem schopen plně uspokojit alespoň 1 proces, on mi pak svoje prostředky vrátí
- složité rozhodování
- informace typicky nejsou dostupné

Detection & recovery: řešení deadlocků, až nastanou

- graf závislostí + hledání cyklu
- pak odebrání prostředku pod dohledem operátora
- nebo přerušování cyklu zabitím procesu
- recovery:
  - os ukládá stav procesů, při deadlocku se vrátí k savepointu a pustí je s jiným naplánováním
  - transakční zpracování: abort + pustit znovu (typické pro databáze)

pštroší algoritmus:

- předstíráme, že problém neexistuje
- když už nastane, vyřeší ho za nás uživatel

21.5 Podpora multiprocessorových systémů

- SMP: víc procesorů, stejná paměť (multi-core procesory jsou taktéž SMP, ne vždy však ekvivalentní více procesorům — například u intel core sdílí jádra L2 cache, u některých architektur dokonce některé koprocessory)
- NUMA: víc procesorů, paměť je ale pro každý procesor jinak dostupná (někde pomalejší)
- hyperthreading: jedno jádro, zdvojené části co berou instrukce, takže se jeví jako dva

cache coherency: zajištění, že procesor nemá ve své cache zastaralý obsah (zneplatněný jiným procesorem)

1. co procesor zapsal, může i přečíst, pokud tam někdo jiný mezitím nezapsal (chceme vždycky)
2. pokud mezitím do paměti zapsal procesor A, můžou to hned přečíst i ostatní CPU
3. zápisy musí být v daném pořadí: pokud do jednoho místa zapíšu hodnotu A a potom hodnotu B, čtení z kteréhokoli CPU mezi tím musí nejdřív ukázat A a pak B, nikdy naopak

postupy:

- snooping (bus sniffing): řadič cache kouká na sběrnici, co kdo píše do paměti, podle toho si invaliduje svoje záznamy (cache buď musí být write-through, nebo se použije nějaký model níže)
- snarfing: jako předchozí, ale rovnou si podle zápisů upravuje svoje cachovaná data
- directory-based: centrální seznam cachovaných bloků (pro velké systémy nad 64 CPU, kde není centrální sběrnice)

<http://www.cmpe.boun.edu.tr/courses/cmpe511/fall12004/Mehmet%20Senvar%20-%20Cache%20Coherence%20Protocol.ppt>

modely:

- MSI – stavy Modified/Shared/Invalid
  - čtení: M/S – dodá data, pokud je v I, tak se ověří jestli jinde není M (ta pak musí zapsat a přejít do S nebo I)
  - zápis: M – modifikuje; S – musí říct ostatním S, ať si to vyndají; I – ostatní S musí vyndat, M zapsat
- MOSI

- přidává stav Owned, kdy cache vlastní daný blok a dodává data ostatním cache
- MESI – Modified (jen v této cache), Exclusive (jen v této cache, asi odpovídá hlavní paměti), Shared (může být i jinde), Invalid
  - jde psát jen ve stavech M/E
  - cache v M/E stavu musí poslouchat na všechna čtení a dodávat svůj obsah (M), nebo přejít do S (E)
  - Read For Ownership (RFO) – broadcast signál indikující přechod cache ze stavu S do E – ostatní si musí blok přehodit do I
- MOESI
  - Modified: má aktuální data, ty v hlavní paměti jsou stará, jiné cache nemají nic
  - Owned: má aktuální data, ty v hlavní paměti jsou stará, ostatní cache mohou mít data v Shared stavu
  - Exclusive: má aktuální data, totožná s hlavní pamětí, jiné cache nemají nic
  - Shared: má aktuální data, mohou je mít i ostatní cache; aktuální data jsou i v hlavní paměti, leda že by je měla nějaká cache v Owned stavu
  - Invalid: nemá nic, aktuální jsou buď v hlavní paměti nebo v jiné cache

NUMA

Bez cache coherence problematické použití, proto se používá cache-coherent NUMA (ccNUMA), kdy radiče cache mezi sebou zajišťují koherenci. To zpomaluje zejména v situacích kdy na stejné místo sahá víc procesorů rychle za sebou, takže operační systémy co to podporují alokují paměť a procesory tak se takový provoz minimalizoval.

21.6 Mechanismus přerušování v OS

see also Architektura počítačů a sítí#Přerušování

Přerušování předchází nutnosti pollovat zařízení. Místo toho dá zařízení signál procesoru, ten předá řízení OS, který uloží stav aktuálního procesu, spustí obsluhu přerušování (zjištění podle přiřazeného IRQ kanálu, pak se pouští rutiny pro ovladače co tak jsou), a nakonec se vrátí k původní činnosti.

Přerušování se dají maskovat, aby nerušily (např. při obsluze jiných přerušování).

Přerušování mohou být:

- asynchronní: vyvolané vnějším zařízením
- synchronní: vyvolané přímo procesorem
  - výpadek stránky, systémové volání (trap)
  - chybná instrukce, dělení nulou (exception)

Aby ošetření přerušování nezdržovalo a zbytečně se neblokovaly další události, je obsluha rozdělena na samotnou obslužnou funkci, která udělá to nejnnutnější, a další zpracování (bottom half, softirqs, tasklets v Linuxu, deferred procedure calls ve Windows), která se jen naplánuje na později a třeba dál zpracovává příchozí data pro aplikační programy.

DMA

see also Architektura počítačů a sítí#DMA (Direct Memory Access), wen:Direct memory access

Direct memory access: Přenos dat mezi zařízením a pamětí se odehrává bez účasti procesoru, ten k němu akorát dá pokyn a na konci dostane přerušování info že už je hotovo. Procesor se tak nejen nemusí otravovat s kopírováním, ale ani nemusí na zařízení čekat. Kopírování pak provádí buď DMA řadič (ISA sběrnice), nebo zařízení samo (bus mastering u PCI). (Při DMA je třeba dát pozor na cache procesoru.)

Dříve DMA řadič čekal na signál procesoru že je volná sběrnice, eventuálně číhal kdy ji nevyužije nebo procesor úplně uspával. Dnes už jsou sběrnice pro procesor/hlavní paměť (northbridge) a periferie (southbridge) oddělené <https://dsrg.mff.cuni.cz/pipermail/osy/2005-February/000148.html>.

21.7 Správa periférií, ovladače zařízení

OS kontroluje periferie a zařízení, kód který je řídí se označuje jako ovladače zařízení. Umožňuje přistupovat k zařízení více aplikacím, a zároveň poskytuje abstrakci přístupu k nim.

Driver se skládá ze synchronní části, volané když aplikace po zařízení něco chce, a části asynchronní, volané když přijde přerušení od zařízení. Tyto část mezi sebou komunikují pomocí front a bufferů – aby se v přístupu netloukly, dovoluje operační systém obsluhu přerušení odložit na později (bottom halves etc <http://dsrg.mff.cuni.cz/~ceres/sch/osy/text/ch04s01s01.php>)

API: blokující funkce, asynchronní signalizace, signalizace chyb.

V Unixu zařízení rozdělená na bloková zařízení (náhodný přístup k adresám, cache, ...) a znaková (jen čtení/psaní, bez cache). V Linuxu výpis zařízení podle sběrnic, namatchování k driverům.

Ovladače se dají připojovat z běhu systému (.ko u Linuxu, .sys u Windows).

Scatter/Gather (vectored) I/O http://en.wikipedia.org/wiki/Vectored_I/O

21.8 Správa paměti, hierarchie pamětí, segmentace, stránkování, strategie alokace, odkládání

see Architektura počítačů a sítí#Paměťová hierarchie, vyrovnávací paměti

see Architektura počítačů a sítí#Stránkování

see Architektura počítačů a sítí#Segmentace

TLB – asociativní paměť, cachuje položky stránkovacích tabulek; při přepínání adresových prostorů nutno splachovat <http://www.informit.com/articles/article.aspx?p=29961&seqNum=4>

PAE — http://www.tldp.org/HOWTO/html_single/Implement-Sys-Call-Linux-2.6-i386/#AEN221 (aj s ukázkou stránkovacích tabulek pre rozne kombinacie noPAE/PAE/4kB/4MB pages)

21.9 Sdílení paměti mezi adresovými prostory, paměťově mapované soubory

V Linuxu obsahuje blok sdílené paměti (shmem) seznam všech procesů, které jej mají připojený. Když se proces pokusí paměť použít, dojde k výpadku stránky, při jehož řešení buď alokuje novou stránku, nebo použije už alokovanou, existuje-li <http://www.linux-tutorial.info/modules.php?name=MContent&pageid=293>. Když se stránky vyswapuje, tak je potřeba opravit tabulky stránek pro každý proces který ji používá http://www.tldp.org/HOWTO/html_single/Implement-Sys-Call-Linux-2.6-i386/#AEN220

Při forku je paměť procesů jen označená jako sdílená, pak se používá copy-on-write.

mmap: soubor se namapuje do paměťového prostoru aplikace, a označí se jako vyswapovaný. Pak při přístupu do paměti dojde k výpadku stránky, kus souboru se nakopíruje do rámce a v paměti a používá se.

pomenovanie zdielanych oblastí

mmap / swap

- problémy (velkost suboru (nezaokruhljena na napr. 4kB) vs. velkost stranok)

21.10 Souborové systémy, souborové a adresářové služby, síťové souborové systémy

Souborové systémy dovolují přistupovat k v podstatě lineárnímu prostoru na zařízení jako ke stromu adresářů a souborů, řeší přístupová práva, rozmístění souborů na disku a tak. Soubory mají různé atributy, moderní filesystémy mají žurnálování, aby se předešlo nutnosti všechno kontrolovat při výpadku. Příklady: FAT, ext2, NTFS.

Souborové a adresářové služby: ?

Síťové souborové systémy: problémy se zamykáním a stavovostí

see also Distribuované systémy#NFS, AFS, CODA, ...

- NFS – funguje přes RPC, je bezstavový, problémy většinou ignoruje; NLM – zamykání; od verze 4 NFS stavový
- SMB
- AFS – hodně serverů v jedné struktuře, lokální cache (kde se provádí všechny změny, po zavření se to nakopíruje zpátky); server o cache ví, a když se v souboru něco změní tak klienta upozorní
- Coda – dá se operovat i off-line, replikace, odolnost proti výpadkům, občas nutno řešit konflikty

LDAP

- DN (CN + RN), atributy (+schema), X.500, TLS...

open => syscall

- copyfn z userspace
- najst volny fd
- filp_open
  - open_namei => dentry
    - * zacne v root/pwd (fsystem+dentry)
    - * prehladava dentry_cache, potom realdentry (disk?), pokiaľ moze, po komponentoch
    - * (prechod medzi fs?)
  - dentry_open(dentry, mnt)
- ulozit fd do files

21.11 Informační bezpečnost a základy šifrování

ruzne crypto-loopy, ssl, pam, acl, capabilities a tak

hash

šifrovanie

- asymetricke (RSA, diffie-hellman)
- symetricke

podpisovanie

autentikacia / autorizacia

21.12 Síťové služby OS

sockety, RPC.

Při zpracování paketů je žádoucí zabránit zbytečnému kopírování – nechávat místa okolo pro hlavičky.

- packet filtering – iptables a kamarádi
- packet scheduling – různé fronty na výstupu (SFQ, priority, HTB)

Aplikace: síťové filesystemy, load balancing, clustery

sockety

- socket+bind / connect
  - PF_UNIX, PF_INET, PF_NETLINK; SOCK_DGRAM, SOCK_SEQPACKET, SOCK_RAW
- listen(backlog) + accept
- send(to,msg)/recv(from,msg)
- select(rd,wr,xcept,timeout), poll(fds,timeout)

RPC

- XDR => skeletony+stuby (rpcgen)
- portmapper (cislo sluzby+verzia => port)

kopirovanie paketov (=znizeny vykon)

- data dispatching / smart hardware

iptables (dorucovanie, forwardovanie, zahadzovanie paketov, maskarada)

scheduling

- Stochastic Fair Queue (per process queue+round robin; hashovanie do queues+obcas zmena h)
- token bucket

- keď treba ohliadať bandwidth; flowu priradený bucket
- odoberanie tokenov keď odosiela data, pravidelne pridávanie
- veľkosť bucketu = fluctuation limit

- class based ???

- random early detection

- pre TCP a spol. — keď sa zaplní, pakety sú zahadzované s väčšou pŕ. => lepší flow control (early warning)

sietové filesystemy / load balancing / clustery

NFS

- architektúra (protokoly, hlavné operácie)

- obsah file handle v NFS

- fs identifier, node #, generation # (nedostupné z userspace) => export iba celého FS — nie subtree

- close-to-open cache consistency

- úplne sync narocná => nerobí sa
- pri zatváraní súboru sync, close() môže vrátiť chybu servera
  - * potom sa vezme getattr() — ak rovnako ako pri ďalšom open, cache sa využije (inak zahodí)
- cache atributov a/alebo dát sa dá zakázať

- problémy bezstavovosti (testovanie prístupových práv, mazanie otvorených súborov, zamykanie súborov) + riešenia

- read pomocou gen#
- append — málo častý, nedôležitý